

GEZ		KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO		3. Miejscowość Jędrzychowice	
1. Nazwa STODOŁA		2. Czas powstania Ok. 1880 r.			
				4. Adres Jędrzychowice 8e 67-407 Szlichtyngowa	
				5. Przynależność administracyjna województwo lubuskie powiat wschowski gmina Szlichtyngowa	
				6. Formy ochrony Na terenie zespołu dworskiego wpisanego do rejestru zabytków pod nr 601/A. Ustalenie ochrony w zmianie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy i Miasta Szlichtyngowa, w części dotyczącej wsi Jędrzychowice, Kowalewo (Dz. Urz. Woj. Lubuskiego nr 25A z dn. 30 grudnia 1999 r., poz. 269).	

Widok na elewację południową.

Historia.

Pierwsze wzmianki o Jędrzychowicach pochodzą z 1307 roku, kiedy to książę Henryk głogowski nadał wieś klasztorowi klarysek w Głogowie. W 1566 roku wieś *Henrzechowicze* była własnością Mateusza Radlica, a trzydzieści jeden lat później przeszła w ręce Stanisława Wilkowskiego, który zbudował tutaj renesansowy dwór. Na jego miejscu w roku 1726, staraniem Stanisława Mielęckiego, ówczesnego właściciela majątku stanął obecny pałac barokowy. Wtedy także powstał park krajobrazowy. Na przełomie wieku XIX i XX majątek przeszedł na własność Karola Gilka-Böttzow, z którego inicjatywy rozbudowano pałac w latach 1909-1910, dostawiając do barokowego korpusu skrzydło z reprezentacyjną salą balową oraz z dwiema cylindrycznymi wieżami. W 1. ćw. XX wieku dobra przeszły w posiadanie hrabiowskiej rodziny von Schlichting, której przodkowie założyli pobliską Szlichtyngową.

Opis.

Obiekt należy do ciągu budynków ograniczających podwórze gospodarczo folwarczne od północy. Leży na wschód od oficyny, ob. magazynu (4), zachodnią ścianą graniczy ze spichlerzem pałacowym (5). Ściany budynku wzniesione z cegły ceramicznej, tynkowane, bielone wapnem, cokół ceglany, wysunięty. Budynek założony na rzucie wydłużonego prostokąta na osi wschód – zachód, nakryty dachem dwuspadowym z pokryciem papowym. Elewacje artykułowane blendami zwieńczonymi łękami odcinkowymi oraz szerszymi od nich dwiema bramami. Całość elewacji wieńczy gzyms uskokowy.

Wartości.

Stodoła prezentuje wartości zabytkowe, wartość artystyczną, historyczną i naukową. Jest przykładem zabudowy folwarcznej z przełomu XIX i XX wieku. Budynek jest integralną częścią założenia.

Stan zachowania.

Obiekt zachowany w dobrym stanie, w historycznej bryle, kubaturze, wraz z kształtem dachu. Zachowana historyczna kompozycja, artykulacja elewacji, proporcje. Budynek z zachowaniem krycia z papy, na bieżąco użytkowany, w dobrym stanie technicznym. Widoczne ubytki tynku w elewacji związane z nieszczelnością rynien oraz ugięcia połaci dachowej. Przeprowadzone remonty nie wpłynęły na zachowane wartości budynku.

Postulaty dotyczące konserwacji.

Obiekt zlokalizowany jest na terenie wpisanym do rejestru zabytków województwa lubuskiego prawomocną decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków. W związku z powyższym, wszelkie prace w obrębie budynku należy prowadzić w uzgodnieniu z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków. Wobec powyższego formułuje się następujące postulaty konserwatorskie: bezwzględnej ochronie konserwatorskiej podlega bryła obiektu, gabaryty, artykulacja elewacji oraz kształt dachu wraz z zastosowanymi technologiami. W trakcie prac należy dążyć do przywrócenia pierwotnego wyglądu elewacji, w tym odtworzenie historycznej kolorystyki i materiałów. Nie dopuszcza się docieplenia elewacji budynku. Należy prowadzić systematyczną kontrolę stanu zachowania pokrycia dachowego, udrażniać system odprowadzania wód opadowych.

Bartosz Idryjan**20.09.2021r.**